

❖ **Gabriela BIRIȘ**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Abordarea unităților frazeologice în manuale de RLS

Aspectele teoretice legate de definirea și delimitarea unităților frazeologice în relație cu expresiile și locuțiunile continuă să constituie obiectul unor controverse între lingviști, între autorii de dicționare sau de manuale de limba română. În absența unor convenții lexicografice clare privind intrările constituite din unități frazeologice (Mărânduc, 2009), acestea sunt tratate neunitar și nesistematic și în manuale de RLS, unde criteriul predominant este gruparea în funcție de verbul suport (*a da, a (se) face, a se/-și pierde* (Michail, 2008)). Cu această comunicare ne propunem să prezentăm cele mai recente studii internaționale dedicate unităților frazeologice, în încercarea de a decela criteriile pertinente de sistematizare și predare la studenții străini.

Cuvinte-cheie: *unități frazeologice, locuțiuni, expresii, RLS*

❖ **Cecilia CĂPĂȚÎNĂ**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Elementele locuționale

În structura locuțiunilor intră diferite părți de vorbire. Fără nicio excepție, toate părțile de vorbire sunt elemente locuționale. Substantivul: *bătaie de joc, din păcate, a sta pe gânduri, în fața*. Adjectivul: *pe scară largă, de ultimă oră, cu alte cuvinte*. Adverbul: *aducere aminte, a da afară, îndată ce*. Pronumele: *între altele, de aceea, pe nimic, în ce privește*. Numeralul: *sută la sută, de doi bani, pe jumătate*. Verbul la moduri personale și nepersonale: *a lua aminte, pe nemâncate, bătut în cap, în ce privește, care va să zică*. Prepoziția: *de cuvânt, a sta pe gânduri, în fața, în loc să*. Conjuncția: *până și, și așa mai departe, mai mult sau mai puțin*. Interjecția: *ia te uită, ei bine, apoi de!* Voi cerceta comportamentul lexico-gramatical al acestor elemente locuționale, încercând să identific specificitatea lui locuțională.

Cuvinte-cheie: *locuțiune, comportament lexico-gramatical, specificitate*

❖ **Mario ENRIETTI**

Università degli Studi di Torino, Italia, Dipartimento di Scienze del Linguaggio e Letterature Moderne e Comparate

Lat. *pix/picula*, ted. *Pech*, romeno *păcură*, slavo *рѣкъль*. *Storia e semantica di una parola*

(Lat. *pix/picula*, germ. *Pech*, rom. *păcură*, sl. *рѣкъль*. Istoria și semantica unui cuvânt)

Il romeno non continua il lat. class. *pix. picem*, ma una forma popolare *picula* (attestata per es. anche nell'ital. *pegola*). Questa forma popolare è entrata anche nello slavo (*рѣкъль*) dove ha assunto i significati di "pece" e "inferno" sotto l'influsso del ted. *Pech*. Tale influsso è stato possibile in Pannonia, regione dove gli slavi sono stati cristianizzati, in epoca precedente a Cirillo e Metodio, da missionari provenienti da Salisburgo i cui componenti erano latini, tedeschi e irlandesi.

Româna nu continuă lat. clasic *pix, picem*, ci o formă populară *picula* (atestată, de exemplu, și în ital. *pegola*). Această formă populară a intrat, de asemenea, în slavă (*рѣкъль*), unde a căpătat sensurile de *pece* / „smoală” și *inferno* / „iad” sub influența germ. *Pech*. Această influență a fost posibilă în Panonia, regiune în care slavii au fost creștinați, în perioada premergătoare lui Chiril și Metodie, de către misionari provenind din Salzburg, printre ei aflându-se latini, germani și irlandezi.

Parole chiave: *linguistica, romanistica, slavistica*

Cuvinte-cheie: *lingvistică, romanistică, slavistică*

❖ **Ancuța GUȚĂ**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura franceză

❖ **Iona BĂDESCU**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Cuvântul limbă în expresii din româna curentă actuală (organizare semantică)

Comunicarea prezentă propune un model de analiză a sensurilor unui cuvânt (*limbă*) pe baza trăsăturilor semantice evidențiate de multitudinea de expresii în care acesta apare în limba curentă actuală. Reorganizarea și ierarhizarea logică (pe baza unor ontologii) vizează evoluția de la concret spre abstract sau apariția unor sensuri particulare în funcție de sensul primar al cuvântului. Resistematizarea materialului lexical a fost necesară în vederea alcătuirii unei rețele semantice *on line* funcționale pentru limba română curentă actuală.

Cuvinte-cheie: *româna curentă actuală, analiză semantică, relații semantice*

❖ **Ada ILIESCU**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Expresia verbală a modalității în predarea condiționalului, din perspectiva românei ca limbă străină

Principiul kantian al interpretării fiecărei propoziții/fraze ca enunț modal se poate aplica la toate compartimentele sistemului verbal, întrucât semnificația modalizării se poate găsi la toate nivelele limbii, dispuse ierarhic. Preocuparea noastră, ca dascăli, este ca studentul să sesizeze și din punct de vedere semantic expresia sintagmatică a enunțurilor, care evidențiază relația de dominație a centrelor verbale, față de determinanți de grade diferite. În predarea condiționalului, valorile semantice ale timpurilor verbale sunt preponderente, ele intrând într-un „dans logic” al corespondenței timpurilor.

Cuvinte-cheie: *enunț modal, enunț condițional, valori semantice, model sintactic, distribuție contextuală*

❖ **Loredana-Daniela ISPAS**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Deictice spațiale în română și engleză

Cuvintele deictice spațiale au în ambele limbi un inventar bogat. Deicticele limbii oferă numeroase informații și asupra cadrului spațial în care are loc evenimentul comunicativ, în funcție de poziția ocupată de participanți în momentul enunțării. Acesta se realizează prin utilizarea unor adverbe și pronume demonstrative. Opoziția fundamentală **apropiat/depărtat** este determinată de cuvinte deictice care situează protagoniștii comunicării verbale în spațiul interlocuției. Sistemul limbii române a pierdut, în raport cu latina, referirea la persoană. În contrast cu latina care are trei termeni: apropiere față de locutor, apropiere față de interlocutor/depărtare față de amândoi, s-a impus o distincție cu doi termeni: apropiere/depărtare față de locutor. Limba engleză nu are forme variabile în gen care să indice apropierea sau distanța. Inventarul românesc este în schimb foarte bogat.

Cuvinte-cheie: *elemente deictice spațiale, sistem referențial pozițional, sistem referențial dimensional*

❖ **Roberto MERLO**

Università degli Studi di Torino, Italia, Facoltà di Lingue e letterature straniere, Cattedra di Lingua e letteratura romana

Păstrarea și cultivarea limbii române în comunitățile românești din diaspora de constituire recentă: noi strategii și metodologii școlare

În comunicarea de față se prezintă și se discută, din perspectiva limbii române vorbite în Italia de către comunitățile românești recent constituite, una dintre acțiunile de cercetare ce a avut loc în cadrul unui proiect promovat de Direcția Regională pentru Învățământ a Regiunii Piemonte (Italia) cu colaborarea

și sub coordonarea științifică a Universității din Torino. Pornind de la explicitarea dificultăților lingvistico-cognitive pe care le întâmpină în procesul de învățare elevii nevorbitori de italiană maternă, mai cu seamă privitor la științele naturii, s-a emis ipoteza de lucru că introducerea limbii materne în procesul de învățare al acestor discipline de către elevii străini cu cunoștințe de limbă italiană de nivel începător/intermediar (a1-b2) prezintă unele avantaje majore: a) duce la îmbunătățirea cantității și calității *intake*-ului cognitiv și lingvistic; b) permite profesorilor italieni să evalueze cunoștințele disciplinare (tehnic-științifice) separat (dar nu independent) de abilitățile lingvistice; c) dezvoltă la acești elevi o *forma mentis* și le furnizează un *modus operandi* de tip lingvistic, aplicabile și în alte contexte didactico-cognitive; d) constituie o strategie nouă, inedită, de introducere în școală a elevilor străini; e) creează noi modalități și noi ocazii, calitativ superioare, de păstrare și de îmbunătățire a cunoașterii limbii materne, deseori reduse la nivel de idiolect familiar și ca atare supuse sărăcirii structurale și influenței limbii italiene, predominante social și cultural.

Cuvinte-cheie: *limba română, românii din diaspora (Italia), politica lingvistică, didactica limbilor moderne*

❖ **Maria MIHĂILĂ**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Funcțiile pragmatice ale pronumelui în limba română vorbită actuală

Dacă funcțional deicticele formează o clasă omogenă, din punct de vedere gramatical ele sunt eterogene, reunind cuvinte aparținând unor clase gramaticale diverse: substantive pronume de politețe (*dumneata, dumneavoastră*), pronume posesive (*al meu, al tău*), adjective și pronume demonstrative (*acesta, acela*), adverbe, articole, conjuncții și locuțiuni conjuncționale etc. Una dintre caracteristicile clasei pronumelui este aceea că este o clasă lexico-gramaticală preponderent deictică, de natură discursivă. Pronumele care îndeplinesc în context funcții pragmatice sunt pronumele personale de persoana întâi și a doua (după unii cercetători și *el* și *ea*), pronumele personale de politețe și pronumele demonstrative. În pragmatica lingvistică, pronumele personale de politețe se înscriu în clasa așa-numitelor elemente deictice sociale, care vizează aspecte ale relațiilor sociale dintre vorbitor și referent, dintre vorbitor și adresant, dintre vorbitor și situația de comunicare.

Cuvinte-cheie: *pronume, deictice, funcții pragmatice*

❖ **Silvia PITIRICIU**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Deonomastice în terminologia geologiei

Terminologia geologiei oferă, prin deonomastice, o întreagă gamă de toponime, hidronime, multe reprezentând forma latinizată a unor nume proprii de origine engleză. Substantive neutre ori adjective, deonomasticele aparțin categoriei vaste a împrumuturilor din franceză, pătrunse în româna odată cu alți termeni științifici.

Cuvinte-cheie: *geologie, deonomastice, limba română*

❖ **Ana Cristina POPESCU**

Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe ale Educației

Trăsături retorice ale stilului jurnalistic

Scopul comunicării noastre este de a oferi argumente noi despre 'efectele retorice' ale discursului jurnalistic. Ea prezintă modul în care textele jurnalistice transmit sau reflectă anumite puncte de vedere și modul în care acestea au potențialul de a influența, consolida sau modifica propriile ipoteze ale publicului, convingerile, atitudinile și așteptările sale.

Cuvinte-cheie: *stil jurnalistic, efect retoric, text, textualitate, comunicare*

❖ **Anamaria PREDA**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Cuvinte de origine germană în terminologia științelor naturale

Un fenomen nou care se înregistrează după 1830 în viața culturală din Țara Românească și din Moldova este contactul cu cultura și limba germană. Se traduc acum numeroase cărți din germană, mai ales manuale școlare. În Transilvania, după 1830, limba română literară continuă să se dezvolte sub influența latină, germană și mai puțin maghiară, la care se adaugă influența franceză primită fie direct, prin contactul intelectualilor cu limba și cultura franceză, fie indirect, prin intermediul limbii literare din Muntenia și Moldova. Se știe că primele scrieri de științele naturii în limba română sunt fie traduceri, fie prelucrări din și după germană. Societățile naturaliștilor din Iași și București au fost conduse de învățați veniți din Germania, prin urmare, așa se explică traducerile și prelucrările respective.

Cuvinte-cheie: *germana, influență, terminologie*

❖ **Melitta SZATHMARY**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Diminutive vestimentare

Sunt bine cunoscute ușurința cu care în limba română se formează diminutive și numărul mare de sufixe diminutive. Ne propunem în studiul de față prezentarea unor diminutive vestimentare în româna actuală și analiza lor realizată pe un corpus de texte din domenii și registre stilistice diferite, consultate electronic. Examinarea acestor diminutive a dus la următoarele constatări:

- prezența lor cu precădere în vorbirea femeilor;
- existența mai multor forme diminutive pentru unul și același obiect vestimentar;
- absența multora din dicționarele generale ale limbii române, deși cu frecvență mare în uz.

Observațiile lingvistice se referă la:

- comportamentul morfologic al derivatelor
- raportul obiectiv/subiectiv în folosirea diminutivelor vestimentare
- valoarea stilistică

Cuvinte-cheie: *româna actuală, diminutive vestimentare, denotativ/afectiv/depreciativ*

❖ **Nicoleta Mihaela ȘTEFAN**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Tradiție și inovație în limbajul juridic-administrativ în limba română actuală

Terminologia juridic-administrativă a constituit obiectul unor preocupări relativ recente atât în rândul specialiștilor din domeniul juridic, cât și în rândul lingviștilor. Stilul juridic-administrativ este considerat de foarte mulți cercetători cel mai conservator dintre toate stilurile, conservatorismul menținându-se în construcția frazelor, dar fiind deschis inovațiilor lexicale deoarece se adaptează permanent la realitățile social-politice. Ne vom opri asupra unor trăsături ale acestui stil și vom încerca să facem o comparație între un text mai vechi și unul mai nou, având în vedere faptul că instaurarea democrației a adus cu sine și apariția unor domenii noi în cadrul juridic și administrativ. Corpusul excerptat va fi analizat la nivel sintactic, morfologic și lexical, pentru o mai bună evidențiere a permanentei confruntări dintre tradiție și inovație.

Cuvinte-cheie: *tradiție, inovație, accesibilitate, omogenitate, conservatorism*

❖ **Alessandra ANDOLFO**

Università degli Studi di Torino, Facoltà di Lingue e Letterature Straniere

“Ioana come Dina” - l'incontro tra il romanzo Dina di Felicia Mihali e Les amants du Val Tari di Ivanka Mikitch

[“«Ioana ca Dina» - întâlnirea dintre romanul *Dina* al Feliciei Mihali și *Les amants du Val Tari* ('Amanții din Val Tari') al Ivankăi Mikić]

Felicia Mihali (1967), giornalista e scrittrice romena, ma anche voce migrante di espressione francese, si stabilisce in Canada nel 2000. Il suo fulminante esordio letterario avviene in Romania nel 1999 con l'uscita del suo primo romanzo *Țara brânzei*, che nel 2002, la stessa Mihali, ormai residente in Québec, tradurrà in francese, per le edizioni XYZ, dove l'opera apparirà come *Le pays du fromage*. Da allora, Felicia Mihali, continuerà a scrivere in romeno e a tradursi in francese, sempre per la medesima casa editrice di Montréal. Nel 2008 appare *Dina*, affascinante ritratto di donna, nel contempo eroina e vittima, che esaurisce la propria breve parabola esistenziale all'ombra di una società fortemente patriarcale e per molti versi brutale. La genesi del romanzo, come la stessa Mihali rivela, trova la via della creazione grazie alla suggestione lasciatale dalla lettura dell'opera di un'altra autrice proveniente dai Balcani questa volta dalla Serbia, e trapiantata in Francia, Ivanka Mikitch, con il suo *Les amants du Val Tari*, apparso nel 1997 per i tipi de L'Âge d'Homme. Quali affinità e divergenze scaturiscano dall'incontro di questi due romanzi di emigrazione, dove la Serbia e la Romania si uniscono nel nuovo abitato della lingua francese, è quanto cercherà di presentare questo contributo.

Felicia Mihali (1967), jurnalistă și scriitoare română, dar și voce de expresie franceză a emigranților, s-a stabilit în Canada, în anul 2000. Fulminantul său debut literar are loc în 1999, în România, odată cu lansarea primului ei roman, *Țara brânzei*, pe care, în 2002, aceeași Mihali, în prezent stabilită în Quebec, îl va traduce în franceză pentru Editura XYZ, unde cartea va apărea sub titlul de *Le pays du fromage*. De atunci, Felicia Mihali va continua să scrie în limba română și să-și traducă propriile romane în franceză, pentru același editor din Montreal. În 2008 apare *Dina*, fascinant portret al unei femei, în același timp eroină și victimă, care-și epuizează propria parabolă existențială la umbra unei societăți puternic patriarhale și, din multe puncte de vedere, brutale. Geneza romanului, după cum a arătat aceeași Mihali, își va afla drumul către creație în urma lecturii operei unei alte autoare provenind din Balcani, de data aceasta din Serbia - și care s-a mutat Franța - Ivanka Mikitch, cu romanul *Les Amants du Val Tari*, apărut în 1997 la Editura L'Âge d'Homme. Prin intermediul acestei lucrări vor fi prezentate asemănările și deosebirile ce reies din întâlnirea acestor două romane despre emigrație, în care Serbia și România se unesc într-un nou spațiu, acela al limbii franceze.

Parole chiave: *scrittura migrante, Serbia, Romania, Francia, Québec*

Cuvinte-cheie: *scriitori emigranți, Serbia, România, Franța, Québec*

❖ **Sultana AVRAM**

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Facultatea de Istorie și Patrimoniu

Codificări și decodificări în comunicarea nonverbală

Comunicarea între indivizii aceleiași specii poate avea loc și pe calea contactului vizual sau tactil. Gesturile, poziția trupului, mimica feței constituie forme de comunicare nonverbală și intră în categoria „limbajului trupului”. Antropologul Desmond Morris a analizat timp de 8 ani în peste 60 de țări această modalitate de comunicare, catalogând și comparând aceste aspecte ale limbajului trupului cu cele ale rudelor nonumane. Deși o parte din expresiile feței le regăsim și la anumite specii de maimuțe, omul a creat un adevărat limbaj, transmițând mesaje conștient sau inconștient. El a constatat că unele gesturi sunt universale, iar altele specifice unei anumite culturi. Strângerea mâinii, sărutarea ei, îmbrățișarea, prosternarea, înclinarea capului, ș.a. sunt forme de salut diferite care pot indica poziția socială, statutul indivizilor, sau starea lor emoțională. Comunicarea nonverbală este folosită în lumea modernă nu

pentru că lipsește vorbirea, ci pentru a accentua cuvintele sau pentru a transmite mesaje la distanță. Gestică însoțește vorbirea uneori și în absența interlocutorului, ca în cazul convorbirilor telefonice, când starea emoțională ne face să dorim să accentuăm cele spuse. Semnalele făcute de lucrătorii de pe pistele aeroporturilor la decolarea avioanelor, dirijarea circulației de către polițiști, transmiterea codificată de mesaje de către antrenori în timpul meciurilor de fotbal de exemplu, fac parte tot din comunicarea nonverbală. Există însă și culturi în care tăcerea și comunicarea nonverbală este impusă de tradiția culturală, ca de exemplu după decesul unei persoane, ca semn de doliu, comunicarea prin semne este prelungită luni de zile (Desmond Morris, Peter Collett, Peter Marsh, Marie O'Shaughnessy, *Gestures: Their Origins and Distribution*, New York: Stein and Day, 1979) Oamenii au căutat să își exprime gândurile nu numai prin cuvinte, ci și prin semne convenționale făcute pe diferite materiale. *Sfoara cu noduri*, sau *sfoara vorbitoare* cum o numeau incașii, era folosită pentru a însemna numărul bătațiilor sau al prăzilor de război, *mătăniile de chihlimbar* erau folosite de budiști pentru a însemna numărul zilelor de lucru și al sărbătorilor, brâul numit *wampum* de care atârnavă mici discuri de scoică colorată era folosit de indienii din America de Nord pentru a transmite mesaje, *răbojul* era folosit pentru a însemna numărul vitelor sau al produselor agricole, toate fiind mijloace de comunicare la distanță sau în timp (Ilie Stanciu, *Călătorie în lumea cărții*, București: Editura didactică și pedagogică, 1970, p. 11). Inventivitatea omului a făcut ca asemenea modalități de transmitere de informații să se diversifice și mai ales să dăinuiească în timp până în zilele noastre. În spațiul românesc, răbojul se folosește și azi, una din întrebări fiind, în Oltenia de pildă, însemnarea numărului celor 40 de găleți cu apă cărate pentru sufletul mortului, răbojul fiind apoi înfipt lângă crucea de pe mormânt, ca mărturie a îndeplinirii ritualului. Mijloacele acustice și cele vizuale au fost și sunt încă folosite în spațiul românesc pentru transmiterea de mesaje la distanță. Clopotul, toaca, tulnicul, goarna, focurile aprinse pe dealuri sunt tot atâtea modalități de comunicare nonverbală. Pe plan spiritual, muzica și dansul au contribuit la comunicarea unor emoții, gânduri și au completat aria vastă a comunicării non-verbale. Descifrarea acestor mesaje stă în corelație directă cu dezvoltarea culturală a populației respective, același mesaj putând fi interpretat diferit de persoane aparținând unor culturi diferite.

Cuvinte-cheie: limbaj, antropologie, comunicare, mesaj

❖ **Carmen BANȚA**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Scara de bloc - strada verticală rurală. Studiu de caz: cartierul muncitoresc Craiovița Nouă

Blocul, acea „moștenire de beton a epocii comuniste”, reprezintă un spațiu închis, bine monitorizat, unde conviețuiesc, uneori zeci de ani, același familii care sunt nevoite să interfereze. Scara de bloc construită pe „verticală” poate fi comparată cu strada, ulița, linia „orizontală” a satului tradițional. Conviețuirea acestor familii, atât în rural cât și în urban este diferită. La începutul anilor 1970, noile blocuri ale cartierului muncitoresc Craiovița Nouă au fost populate, în mare măsură, de familii care munceau în întreprinderile „emblemă” ale vremii (Electroputere Craiova, 7 Noiembrie, Fabrica de Avioane, Cooperativa meșteșugărească „Arta Încălțăminte”). Apartamentele din noile blocuri erau mici, prost finisate, cu bucătării modeste în care nu încăpea toată familia, însă pentru cei cărora le erau repartizate ofereau un lux de care nici nu visau (cum ar fi apa curentă, canalizarea sau chiar lumina electrică). Inițial chiriași și ulterior proprietari, proveniți din medii socio-profesionale și areale diferite, s-au adaptat, în diferite etape ale vieții, mai greu sau mai ușor, vieții la bloc.

Cuvinte-cheie: rural, urban, cartier, muncitoresc, bloc, scară

❖ **Florentina BUCUROIU**

Universitatea din Pitești

Omenia - trecut și prezent în spiritualitatea românească

Noțiuni intraductibile și, mai ales, irepetabile, **dorul**, **doina** și **omenia** constituie triada prin care spiritualitatea poporului român își definește amprenta puternic creștină și consfințește trăinicia

transmiterii prin viu grai a valorilor definitorii ale simțirii colective sub forma unui cumul de virtuți adânc și ireversibil inter-relaționate.

Cuvinte-cheie: *omenie, spiritualitate, cultură, creștinism, oralitate*

❖ **Costina-Denisa CERĂCEANU**

Universitatea din Craiova, Departamentul de Limbi Străine Aplicate

Complexio oppositorum sau uniunea opusurilor - de la Prometeu descătușat al lui Shelley până la cel izgonit al lui Philippide

Poezia a cântat, cu o ardoare pătimasă, de-a lungul vremii pe cel mai răzvrătit - „Nu, n-am să mă supun cu nici un chip!” (P.B. Shelley, *Prometeu descătușat și alte poeme*, Actul Întâi, București: Biblioteca pentru toți, 1965, p. 371) - dintre titanii lumii, pe Prometeu, figura iconică care își arată considerația și iubirea față de oameni prin furtul focului din Olimp. Situat între figura satanică, prin atributul răzvrătitului: „Supunerea, știi bine, nu-i de mine:” (*idem*, p. 370) și figura nazarineană, prin atributul sacrificiului de sine, conștient și deliberat dăruit omenirii, Prometeu este o pendulare între cele două extreme de la care își întregeste portretul, prezentându-se astfel ca însăși uniunea figurilor antagonice, a polilor opuși ce se găsesc în el, un complexio oppositorum rezervat doar divinității. Această dualitate a fost definită de către Carl Gustav Jung: „ Sfântul Spirit este una, o uniune a opusurilor, în contrast cu YHWH, după separarea opusurilor divine simbolizate de cei doi fii ai lui Dumnezeu, Cristos și Satan. (...) Sufletul este contradictoriu ca Tatăl; este negru și alb, divin și demon, în starea sa primitivă și naturală. Prin funcțiile discriminative ale părții sale conștiente el separă contradicții de tot felul, (...). Astfel, dezvoltarea spirituală a sufletului creează o tensiune enormă, din care omul nu are decât de suferit. ” (Read Herbert, Fordham Michael, Adler Gerhard (eds.), *The collected works of C.G. Jung*, Routledge, 1979, p. 689).

Cuvinte-cheie: *sacrificiu, complexio oppositorum, negru și alb, divin și demon*

❖ **Maria CHIVEREANU**

Universitatea din Pitești, Facultatea de Litere

Roluri narative în cântecul epic bătrânesc

Articolul de față își propune să evidențieze în ce măsură personajul baladesc reprezintă un element structural al epicului, având ca suport științific ceea ce Claude Brémond denumea *roluri narative*. În tratarea subiectului propus se va pune accent pe analiza discursului propriu-zis, ținându-se cont de propensiunea retorică a baladescului, dar și de aserțiunea potrivit căreia orice text este dialogic.

Cuvinte-cheie: *rol narativ, lexic poetic, structuri dialogice*

❖ **Ilona DUȚĂ**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, Catedra de Lingvistica generala si limbi clasice

Pupa Russa: identitatea sfâșiată între corpul ideologic și corpul senzorial

Romanul *Pupa Russa* tematizează construcția și deconstrucția identitară prin intermediul categoriei corporalității: identitatea se dezvăluie ca diferență într-un câmp de tensiuni în care sunt implicate mai multe învelișuri corporale, corpul omogen (structurat pe principiul egalității cu sine și imanenței), corpul senzorial (diferențial și somatic) și corpul ideologic (o suprastructură sclerozată, de masificare a identității).

Cuvinte-cheie: *identitate, corporalitate, ideologic, senzorial, discontinuitate, ontologic, subiectivitate*

❖ **George ENACHE**

Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, DPIP Buzău

Contextualizarea unei ipostaze exemplare a lui Moș Crăciun în vechile cântece de ceremonial. Note asupra vechii spiritualități a satului românesc tradițional

În vechile noastre colinde, Moș Crăciun, câteodată „Domnul”, apare uneori într-o ipostază neașteptată: „mort de beat”. La fel de surprinzătoare este reluarea acestei formule în prezentarea răposatului din cântecele ceremoniale funebre, îndeosebi în cele de priveghi. Ipoteza noastră este că cel aflat în aceasta ipostază are calități sacrale, conferite de situarea exemplară la începutul unei noi unități de timp, respectiv la începutul integrării în lumea de dincolo. Teza poate fi susținută și prin evidențierea și comentarea înțelesurilor unor puternice motive culturale care contextualizează prezența protagonistului: situarea într-un spațiu vag, dominat de prezența arborelui cosmic, patul mândru, carul cărător, disputa dintre moarte și cuc. Coexistența lor în limitele unor segmente culturale distincte este, de regulă, în anumite proporții, redundantă.

Cuvinte-cheie: *colinda, cântecul de priveghi, mort de beat, Moș Crăciun, răposatul, Arborele Lumii*

❖ **Ileana-Lavinia GEAMBEI**

Universitatea din Pitești, Facultatea de Litere

Pentru o pragmatică a textului memorialistic din literatura detenției politice comuniste

În spațiul literaturii române, abia după 1990 se vorbește deschis despre o literatură a închisorilor comuniste, care cuprinde lirica detenției și proza memorialistică a acesteia. Lucrarea de față își propune să demonstreze necesitatea abordării din perspectiva pragmatică a textului memorialistic din literatura detenției politice românești sub comunism, arătându-se că studiile și articolele dedicate acestei literaturi au privit-o îndeosebi ca document de istorie trăită sau au reprezentat eseuri de mentalitate.

Cuvinte-cheie: *detenție, memorialistic, pragmatică, intenționalitate, reflexivitate*

❖ **Nicolae PANEA**

Universitatea din Craiova, Catedra de Limba și literatura română

Zgomotele orașului

Comunicarea noastră încearcă să compună liniile argumentative ale unei antropologii de suprafață prin verificarea în ce măsură „actori” sociali precum mirosul, zgomotul pot contribui la descrierea realității, astfel încât aceasta să capete consistența obiectului unei antropologii profunde. Vedem zgomotul atât ca un instrument descriptiv, dar și ca un revelator al unei realități mult mai largi decât aceea pe care mirosul o poate semantiza.

Cuvinte-cheie: *antropologie culturală, regândirea domeniului științific, urban*

❖ **Emilia PARPALĂ**

Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Ethosul: (auto)imaginea enunțiatorului (cu referire la poezii optzeciști)

Ne propunem o analiză a ethos-ului poetic, pe un corpus de poezie optzecistă, cu scopul de a releva modalitățile de expunere a imaginii de sine, dinamica rolurilor și relația ethos-pathos-logos. Pentru a răspunde la întrebarea dacă ethos-ul este o noțiune discursivă sau prediscursivă, am prezentat cele mai importante teorii antice și moderne (Aristotel, Ducrot, Grupul mu, Maingueneau, Plantin). „Întoarcerea autorului” optzecist a determinat tematizarea narcisistă a locutorului în discurs, surprins în patru tipuri de vocalizare: (a) subiectul ca voce unică, (b) subiectul ca voce dublă, (c) enunțiatorul polifonic și (d) transgresia locutorului, efectele enunțului. Ethosul ironic al optzeciștilor presupune etalarea în discurs

a ethosului prediscursiv (locutorul ca prezență în lume) și hiperbolizarea puterii discursului asupra interlocutorului.

Cuvinte-cheie: *ethos (pre)discursiv, optzeciști, polifonie, vocalizare*

❖ **Horia Vicentiu PĂTRAȘCU**

Universitatea „Spiru Haret”, București, Facultatea de Filosofie, Științe Politice și Studii Culturale

În căutarea absolutului pierdut: acedia sau istoria unei emoții

Acedia – sentimentul apărut în zorii creștinismului, sentiment care desemnează absența sau lipsa energiei necesare căutării dumnezeirii a cunoscut numeroase încercări de definire, de conceptualizare și de sistematizare. Sentimentul acediei, cu totul important pentru o anumită epocă a spiritualității europene, a figurat chiar pe lista păcatelor capitale. Asimilată tristeții sau lenei, pentru că în cele din urmă să cada de tot în uitare, acedia a păstrat și păstrează încă un inefabil propriu, necuprins de nici una din încercările – reductibile – de conceptualizare. De la Evagrie Ponticul, la Toma d’Aquino, de la Grigore cel Mare, la Dante Aligheri, nenumărate minți au fost preocupate să arunce o lumină asupra acestui neliniștitor și misterios sentiment. Ne propunem să urmărim atât modulațiile și tribulațiile acestui sentiment într-o epocă într-atât de preocupată să-l cuprindă încât acesta i-ar putea da numele, cât și să răspundem la întrebarea dacă acedia mai poate spune ceva astăzi unui om desacralizat sau dacă este un sentiment cu totul ieșit din uzul trăirii noastre.

Cuvinte-cheie: *acedia, istoria emoțiilor, păcat capital, tristețe, lene*

❖ **Adrian SĂMĂRESCU**

Universitatea din Pitești, Facultatea de Litere, Catedra de Limba și literatura română

Un eveniment tragic și „istoriile” lui alternative: Focul de la Costești, 1930

Incendiul care a mistuit biserica de lemn din Costești – județul Argeș (18 aprilie 1930, vinerea Paștelui, peste o sută de victime, majoritatea copii) a intrat în conștiința colectivității ca eveniment tragic, perpetuându-se discursiv până astăzi sub formă de cântec liric, baladă, jurnal oral, bocet, povestire. La toate aceste produse folclorice se adaugă articolele/reportajele din presă, stilul jurnalistic exploatând maximal categoriile insolitului și alimentându-se constant din mărcile oralității. Reunirea tuturor reflectărilor discursive ale tragediei de acum optzeci de ani probează înscrierea într-o paradigmă mentalitară care privilegiază explicarea/justificarea derulării evenimentelor prin intervenția divinului (sau a reprezentanților acestuia), ca act punitiv pentru un păcat capital (în alte cazuri, ca act consacrat pentru virtute).

Cuvinte-cheie: *eveniment, memorie, legendarizare, blestem*

❖ **Marin SĂMBRIAN-TOMA**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Științe Socio-umane

Estetizarea tâlhăriei: haiducul, criminal sau erou?

Motivul pentru care ne propunem să utilizăm instrumentele teoriei estetice, apropiindu-ne pe această cale de filosofie – fără a ne asuma meritul de a elabora o construcție filosofică – se datorează în primul rând cantității mari de lucrări științifice apărute în ultimul secol și jumătate, toate încercând să elucideze *mitul haiducului*. Îndemnul antic al relatării evenimentelor istorice *sine ira et studio* nu a fost, din păcate, punctul de plecare al diferitelor analize ale fenomenului haiducesc în societatea românească. Erou romantic al luptei naționale – în cazul Transilvaniei – sau campion al nedreptății sociale (Moldova și Țara Românească), haiducul nu a încetat niciodată să înflăcăreze mințile și spiritele, atât ale poporului, cât și ale elitelor intelectuale. Dacă primul l-a immortalizat, haiducul fiind astăzi parte integrantă a culturii populare, ceilalți l-au redat posterității ca pe un erou al națiunii, militând, cu riscul vieții și în disprețul ei, pentru dreptate, onoare și libertate. Împotriva *ocupației* fanariote. Și totuși,

ocupantul îl trata pe haiduc, din punct de vedere juridic pe bună dreptate, ca pe un hoț, un tâlhar. Pentru lege și cel care o aplica, el era un personaj care încălca ordinea publică și care trebuia pedepsit conform prevederilor legislative în vigoare pe întreaga durată a existenței fenomenului haiducesc. Prin urmare, cine era haiducul? Un nelegiuit, un hoț de rând, un bandit periculos, un criminal? Sau un campion al săracilor, un mântuitor al celor în nevoie, un aventurier curajos, un erou al națiunii, un eliberator? Aceste teorii asupra haiduciei sunt oare cu totul opozabile una alteia? Dacă da, înseamnă că una este adevărată și alta falsă. Dar care anume? Dacă nu, înțelegem că ele se întrepătrund, așa cum considera Dan Horia Mazilu, și că ambele conțin aserțiuni corecte. În opinia noastră, haiducul simbolizează legenda celui care pedepsește pe cei răi și îi răsplătește pe cei în nevoie. Haiducii au fost foarte puțini ca număr, spre deosebire de tâlhari. Motivul pentru care haiducii au existat și haiducia a cunoscut o amploare atât de mare între anii 1700-1850 s-a datorat incapacității statului de a asigura protecția și siguranța populației. Haiducul a fost singurul sprijin al omului de rând, timp de foarte mulți ani, pentru că acesta din urmă nu putea solicita ajutorul statului atunci când drepturile îi erau încălcate sau nesocotite.

Cuvinte-cheie: analiză estetică, criminalitate, teoria banditismului, dreptate și lege, romanticizare

❖ **Mădălina STRECHIE**

Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere

Personaje feminine din comedia lui Plaut, Militarul fanfaron

Femeia reprezintă în comedia lui Plaut, *Militarul fanfaron*, intriga în jurul căreia se desfășoară acțiunea celorlalte personaje. Plaut ne descrie femeia societății romane, chiar dacă acțiunea se are loc la Efes, iar personajele sale feminine poartă nume grecești. Cele trei personaje feminine fac parte din categorii sociale diferite, specifice societății romane. Astfel, întâlnim o femeie de condiție liberă, o curtezană și o sclavă. În afară de aceasta, autorul face referință la alte categorii feminine romane, cum ar fi matroanele, sclavele eliberate sau zeițele romane. Personajele feminine ale lui Plaut respectă nu numai comportamentul social al vechii Rome, dar și pe cel spiritual, ele sunt inteligente, sociabile, cochete, senzuale, emancipate. Comedia lui Plaut, *Militarul fanfaron*, constituie o bună sursă de documentare despre feminismul roman, prin intermediul varietății de ipostaze feminine prezentate.

Cuvinte-cheie: femei, comedie, Plaut, categorii, Roma Antică

❖ **Cristina Maria ANDREI**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Enhancing Coherence in ESP Classes

Perhaps one of the most important issues when talking about effective ESL teaching is how to determine students become fluent both in writing and speaking. No doubt grammar knowledge as well as vocabulary acquisition are essential in a foreign language (especially in ESP classes where besides general vocabulary we also have to deal with specific vocabulary) but they are absolutely worthless if the student cannot make use of them in a coherent way. That is why the teacher has to identify means of generation and improving communication in order to make students become successful interlocutors in a media governed society.

Keywords: *fluency, communication, speaking abilities*

❖ **Irina Janina BONCEA**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Difficulties in Translating Epistemic Modals from English into Romanian

Considering the crucial differences between the modal systems in English and Romanian, this paper attempts to identify some of the greatest challenges experienced in translation. It is also of the utmost importance to decide what must be sacrificed in order for the translation to work in either of the languages, especially since translation theories seem to avoid this entangled manifestation of social factors reflected in language through modality. Good translation practices can only be acquired by means of establishing a common frame of social, pragmatic, cultural and semantic networks between the two languages eventually resulting in linguistic transparency. After all, the purpose of a good translation is not to merely render meaning from one language to the other but rather to decode meaning from one culture and recode it into the other culture.

Keywords: *epistemic, fidelity, fluency, equivalence, free translation*

❖ **Andreea Mihaela BUNICĂ**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Linguistic Problems in Old English Texts. English - a changing language

If we were to go back in time, we would realize that the English language that we know and use in nowadays is different from the English used by Chaucer or even Shakespeare. In the attempt of reading old English texts, we became aware of the fact that over time, every facet of this complex language changed: the morphology, the vocabulary, the syntax, the sounds and the semantics. These changes make us aware of the fact that the Old English should be learned as a foreign language. This bold idea finds its sense in many Old English texts - I will mention only one: Aelfric's Colloquy. This literary work is written in the form of a transcript of an imaginary interview with a hunter.

Keywords: *Old English, modern English grammar, inflections, spelling*

❖ **Adrian-Florin BUȘU**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Dealing with Errors in TEFL

This article is an attempt to discuss the nature of errors that are often encountered while teaching English as a foreign language and the ways of dealing with them. The paper tackles the difference between mistakes and errors as Chomsky defined and focuses upon the methods that can be applied

during the process of teaching. It also analyses the professor's attitude to errors, as nothing will undermine a learner's confidence as much as a series of derogatory comments on his language. Therefore, the professor should have a positive attitude to errors and be prepared to do something about it.

Keywords: *error, mistake, strategies, correction, positive attitude*

❖ **Stefania Alina CHERATA**

Friedrich-Schiller-Universität Jena
Institut für Auslandsgermanistik, Deutschland

Are Dead Metaphors Still Metaphors? Metaphoricity and Conventionality in Lexicalized Metaphors

The traditional opposition between living and dead metaphors has been the subject of much debate in the metaphor theory of recent decades. The appropriateness of the terms 'living' and 'dead' has been repeatedly questioned, along with the metaphoric nature of the so-called dead metaphors. It has been argued that, due to acquiring a high degree of conventionalization, such expressions no longer qualify as metaphors. This paper provides an overview of research in the field, and discusses the subcategory of lexicalized metaphors as a borderline phenomenon between literal and metaphoric language. It starts from the premise that metaphoricity is gradable, and locates lexicalized metaphors on a continuum of metaphoricity according to a number of parameters.

Keywords: *theory of metaphor, dead metaphor, conventionalization, lexicalization*

❖ **Raluca-Nora DRAGOMIR**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

The Role of Sports Terminology in American Managerial Communication

Americans think of themselves as open and friendly. They want to show that <we are in this together>. To demonstrate this openness and friendliness, they use jargon, colloquialism and sports terminology. The foreign counterpart, who can use these terms, has a clear advantage because he is perceived as fitting in and playing the same game. But the significance of the sports terminology goes away beyond the mere use of special terms. The specific sports terminology also provides information about the mindset of the manager who uses it. For example, a manager who describes his organization and employees by using baseball terminology may have a very different concept of teams than the manager who uses basketball terminology. The purpose of this article is to categorize some of the sports terminology and give a description of its meaning to the uninitiated.

Keywords: *sports terminology, strategic terms, American manager, sports jargon*

❖ **Diana MARCU**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Listening Comprehension in Second Language Acquisition

Teaching listening is undoubtedly a complex issue which involves much concentration from both teacher and students. It is neither simple nor easy to familiarize students with the various English dialects, stresses or different communication patterns that are often used during a conversation. Therefore, dialogues or monologues must be carefully chosen and must represent real life situations. Moreover, various exercises should be conceived (based on the listened text) in order to encourage students engage themselves successfully in conversations. The present paper deals with all these aspects and intends to offer possible solutions to the problems usually encountered when teaching listening.

Keywords: *listening skills, second language acquisition, listening comprehension, receptive skills*

❖ **Vlad PREDA**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Using Statistics in ELT

This paper presents an approach on using statistics in teaching English as a Foreign Language. It aims at promoting verbal interaction in the target language while at the same time making this sort of activity challenging and rewarding. Students have the opportunity to use their background knowledge on the subject and their language skills to defend their arguments in a setting that allows them to be as explicit or creative as they wish to be.

Keywords: *statistics, ELT, communication, lesson plan*

❖ **Alina RESCEANU**

University of Craiova

Relative Determiners in Romanian

The structures and mechanisms needed to derive relative constructions are not uniform across languages or within one language. This article is an attempt to answer questions related to the analyses that should be adopted in deriving Romanian relative constructions, taking into consideration the possible variations between the structures of different relative constructions, namely *care* vs. *ce* relatives. Moreover, the differences between the two relative constructions mentioned are to be analyzed in terms of Rizzi's SplitCP analysis, adopted also by Bianchi (1999) in deriving headed relative clauses in Italian.

Keywords: *relative determiners, relative clauses*

❖ **Bledar TOSKA**

University of Vlore "Ismail Qemali", Faculty of Humanities, Department of Foreign Languages

Sociocultural Aspects of Illocutionary Acts

The paper discusses some of the most important and influential aspects that influence the nature of illocutionary acts. The first part of the article covers theoretical views on illocutionary acts while the second part provides an empirical study on the sociocultural elements that determine the role and function of illocutionary acts in communication. The last and summary part of the article draws some tentative conclusions on the sociocultural elements of illocutionary acts in the interactive process of communication.

Keywords: *speech acts, illocutionary acts, sociocultural aspects*

❖ **Rodica VELEA**

University of Medicine and Pharmacy of Craiova

Speaking Skills in Teaching English to Medical Professionals

There is always a temptation to teach in a traditional way which is not a bad method. And we always have certain misgiving about speaking skills. More often than not we feel that something is missing. That is happening also because sometimes we give our students the tools but not the chance to use them. Only it depends on the needs of the learners we deal with. In spite of difficulties and unfavourable circumstances we are trying to find a way to get the students to speak. We make our students use in a more active way the language they had learned passively adapting it to given situations. It is a way to stimulate curiosity, improve knowledge. The aim of our approach is to have the young learners do something with the language, to actively use the language they produce themselves, to become creative and imaginative.

Keywords: *young learners, self criticism, rehearse, error analysis activity, competitive spirit*

❖ **Alina-Maria ZAHARIA**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Nominalizations in Legislative Language

The use of nominalizations instead of verbs is a common feature of the legal language, because in the legal style the accent is put on the noun pattern rather than on the verb pattern. The European and British legal texts are both full of nominalizations and noun phrases which make the text hard to read and ambiguous. Typical English texts tend to provide the reader with a lot of descriptions, additional information or definitions and that is why the accent is put on the noun pattern rather than on the verb pattern.

Keywords: *nominalizations, precision, postmodification, wordiness*

❖ **Roxana ZAMFIRA**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Rhetorical Figures in the Advertising Text

I will make a presentation of rhetorical figures in order to point out their role in the advertising text. I have selected two taxonomies, one described by Daniela Rovența-Frumușani, the other made by Edward F. McQuarrie and David Glen Mick. In essence, the former articulates the role of rhetoric in the ideology of advertising as a discourse of present times, whereas the latter directs the analysis of rhetorical figures in terms of their effectiveness in the conscience of consumers. The more practical purposes that stand out in the latter, direct, in a way, the ideological features of advertising discourse identified in the former, towards the practical realization of the primary function of this discourse, namely that of consumers being determined to purchase the advertised products: the conative function.

Keywords: *semantic level, logical-syntactic level, sound level, figurative text, non-figurative text, tropes*

❖ Felicia BURDESCU

University of Craiova, Faculty of Letters, Department of Anglo-American Studies

On Palimpsestic Culture in Shakespeare' Memory by Borges

Borges has already built a great tradition for fiction (the *short story*) in South America, later continued by G. Marquez. The Argentinean born poet and writer combines numberless *cultural layers* in *palimpsestic technique*, that come at the intersection of world wide influences. A librarian himself, through both classic and modern sources, Borges creates an original view, on human existence as well as work of art. It is shaped in the form of a book, with *letters* arranged in *alphabetical order*, along the *Pythagorean* line. As an artistic representation, *La Memoria de Shakespeare* becomes not only a hymn to the Elizabethan poet that reigns supreme, but also a most challenging *postmodern text*, in whose *mythical vs. modern* structure the annihilated *subject* protagonist is caught. At length, the article is intended to point out Borgesian art, especially for having turned the short story into *major genre*.

Keywords: *short story, cultural layers, palimpsestic technique, letters, alphabetical order, Pythagorean*

❖ Cristina-Gabriela MARIN

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Gender in Romanian and in English, a Brief Contrastive Approach

The paper tries to be a brief comparative approach of the gender mark for the nouns in English and in Romanian. As we all know, the grammatical category of gender is a fundamental one for the nominal flexion in Romanian while in English it is not of great importance. In both languages there are three classes of nouns divided according to gender: masculine, feminine and neuter nouns. The class of masculine nouns includes animates of male sex (both in Romanian and English) and names of objects, inanimates, which according to tradition or through a logical analogy are considered to be masculine (only in Romanian). The class of feminine nouns includes names of being and animals of female sex (in both languages) and names of objects, inanimates, which according to tradition or through a logical analogy are considered to be feminine (only in Romanian). The class of neuter nouns includes nouns that denote inanimates (in English and in Romanian) and nouns having a generic or collective meaning referring to beings.

Key-words: *noun, object, masculine, feminine, component, comparative*

❖ Ana-Maria DEMETRIAN

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Layers of Meaning in Ellison's Invisible Man

Invisible Man is one of the most important novels of the twentieth century literature. Its literary value goes beyond the African American literature field due to Ralph Ellison's major concern for universal issues such as the question of individuality and the need to construct an identity in a divided society, the moral predicament of a nation, the nature of meaning in a seemingly meaningless universe, and the search for humanity in all of us. The book is not limited to the historical, political and social tensions of the twentieth century America. The black experience of oppression and prejudice in America is only a starting point for a real and true analysis. Ellison sees in the life of African Americans a call to all readers' humanity and draws attention to the fact that denial of identity, misperception, and blindness can only lead to tragic consequences for everybody.

Keywords: *identity, Double Consciousness, moral predicament, blindness, invisibility, black skin*

❖ **Georgiana-Elena DILĂ**

University of Craiova

Culture, society and family intertwined in Zadie Smith's On Beauty

Zadie Smith's third novel entitled *On Beauty* represents a sort of tribute for E. M. Forster's novel *Howards End*. It deals with British and American values, but also with social and racial issues intermingling E. M. Forster's influence with postmodern communities on both sides of the Atlantic. A family's life is shaken by several unexpected events, which bring them to face their inner selves in such a way as to take their own decisions and to grow as independent human beings. The article aims at presenting the cultural influence and the search for identity, which appear in the novel emphasizing the intertextuality and the post-modern flavour of *On Beauty*.

Keywords: *identity, culture, family, influence*

❖ **Grigore Florin IONUȚ**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Great Expectations - The Creation of a Hero

Dickens is one of the world's best-loved writers, and „Great Expectations” may be Dickens' most autobiographical work. Although an earlier novel, „David Copperfield”, followed the facts of Dickens' life more closely, the narrator David seems a little too good to be true. The narrator of „Great Expectations”, Pip, is, in contrast, a man of many faults, who hides none of them from the reader. If Pip is a self-portrait, Dickens must have been a reservoir of inferiority complexes, guilt and shame. His personal life, however, was not so magical. Perhaps this is why Dickens was so eager to hold onto his reading public; he felt closer to them than to his own family and friends. His cast of characters was drawn from all social classes.

Keywords: *Dickens, Great Expectations, novel*

❖ **Adriana LĂZĂRESCU**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

Samuel Beckett's Aesthetics of Failure

This paper formulates the theoretic background of Samuel Beckett's aesthetics of failure, based on his own comments and the perspectives of literary minimalism and absurdism. At the centre of Beckett's view lies the necessity to replace the meaningless outer world with the rich universe of inner introspection. In general, the narrators in the Beckett's novels leave aside their physical reality and undergo an exclusively mental development, a tendency reflected in the lack of precise settings and character descriptions which characterises their writing. In this sense, they seem to embrace the minimalist doctrine of “less is more”, and develop their stories under the sphere of absurdism. Failure's aesthetic feature to highlight absurdity introduces a representation of nihilism and an art of the negative in the Beckett's prose.

Keywords: *aesthetics, failure, minimalism, absurdism, nihilism*

❖ **Constantin MANEA**

❖ **Maria-Camelia MANEA**

University of Pitești

The 'Gothic' Story in Britain - an Identity Benchmark, and an Ever-Green Asset

Although long considered a minor literary genre, the Gothic(k) trend has represented an undeniable milestone in the development of fiction in the English-speaking world. It is in fact one of the most

fertile contributions literature in English has ever made to the world fiction, alongside – the authors of the present paper believe – Utopian and Dystopian writing. Its influence and seemingly lasting, still authoritative topicality and popularity are fresh, mainly on account of today's (American) film production. The present paper's aim is to substantiate the extent to which the (then) new style (and cultural *forma mentis*) managed to freshen up the old store of literary anecdote, technicality and sensibility, as well as the close link which is apparent between its popularity and the then prevalent social and cultural ways and mores of the age. Such issues are addressed as the typical sense of the grotesque (so widely though injudiciously confused with the horrible or the bizarre), mainly based on a peculiar paraphernalia including ruinous old castles, secret passages, vaults, trapdoors, dark, desperate and cadaverous villains, traces of monstrous crime, perceptions of mysterious horror, etc. A mainly chronological perspective is adopted, with the sketchy presentation of the contribution of the work of these appealing writers, who managed to set up a school of writing remarkable through its ingenuity of plot, fertility of incident, scenic effect, vivid – if at times rather unrestrained – imagination, masterly appropriate setting, and incontestable skill in devising apparently supernatural occurrences.

Key-words: *gothic writing, romanticism, dark trend / strain, horror, cultural influence*

❖ **Cristina MĂNDOIU**

University of Craiova

Emily Bronte's Wuthering Heights – Romance of Late Victorianism

Emily Bronte's *Wuthering Heights* is not the kind of *novel* that one might expect from a *Victorian* writer. Unlike her predecessor, Emily Bronte chose to intersperse her novel with eternal *principles* of life, death, love and immortality, rather than the *social issues* so intensely exposed by the writers of the *Victorian Age*. The timeless quality of *Wuthering Heights* is given by its unconventional *narrative discourse* that opens the path towards *modern writing*, by a perplexing *chronological framework*, which eventually proves to be very accurate, by the complex description of the moorlands, and by the author's mastery in portraying the novel's *characters*. *Wuthering Heights* is the perfect mirror of its author's mind. It's an expression of *primitive passions*, of the elemental forces in man in *nature*, and it diverts from the *moral conventions* of *religion* and human law. The role of this article is to prove once again Bronte's craftsmanship as a writer and to show the novel's importance for modern writing.

Keywords: *Wuthering Heights, novel, Victorian, principles, modern writing, chronological framework*

❖ **Iolanda MĂNESCU**

University of Craiova, Department of Applied Foreign Languages

On the Evolution of Theological Terms

The Biblical language is complicated and complex, and only to translate the text as accurately as possible is not enough, because an important number of words are used metaphorically, and others are no longer in use or have changed their meaning. They are also difficult to be adapted to contemporary languages because of the great variety of their meanings in Hebrew and Old Greek. Some phrases have become well-known sayings. Several proverbs, aphorisms and maxims are taken from the text of the Bible. The difficulties in understanding the Holy Book can have multiple causes implying also history, geography, philosophy matters etc, but, if we referred only to language problems, the difficulties could be quite complex as to alter the meaning of certain phrases, and consequently, certain messages of the Bible, along the epochs.

Keywords: *Bible, meaning, change, evolution*

❖ **Ruxandra MĂRGINEAN-KOHNO**

University of Craiova, Faculty of Letters, Department of Theatre Art

Japan, Europe and the World: contemporary Japanese director/playwright Noda Hideki's vision on the stranger and war

Noda Hideki, a famous Japanese playwright and director, the General Manager of Tokyo Geijutsu Gekijō (Tokyo Art Theatre), has focused in a majority of plays on the theme of multicultural entities that live together or clash. Most of his plays seem to deal with a typical Japanese setting, but, in fact, talk about the recent history of the Globe: for instance, the play *Kiru (To cut/To wear/To kill)* considers the relationship between Japan and Asia from the point of view of the battle among Brands; the play *Aka Oni (The Red Demon)* is based on Japanese mythology, dealing, at the same time, with the idea of *the stranger* who has to survive in a different civilization; the play *The Bee* is based on a crime done on Japanese soil, but in fact talks about the *wars* we have been witnessing at the end of the 20th century and at the beginning of the 21st century. (The war in Yugoslavia, in Afghanistan/Iraq = the war against terrorism). This paper will tackle mainly the last two plays, being accompanied by video images of the respective shows.

Keywords: *Japan, Europe, civilization, global civilization, coexistence, Noda Hideki, mythology, terrorism*

❖ **Armela PANAJOTI**

University of Vlora, Albania, Faculty of Humanities, Department of Foreign Languages

Texts as a Cross-Cultural Construct

The study of literary texts in the context of foreign language teaching has a two-faceted purpose, that is, it is primarily intended to give learners linguistic benefits and secondly to offer them insights into the culture of the target language. Nevertheless, teaching literature courses to foreign students is not an easy task to deal with. Paradoxically, the main barrier for students to overcome is language. The paper examines the case of English literature teaching and focuses on the language of literary texts rather than on the texts themselves. In view of the growing international character of English literature, at a time when we can speak of Englishes rather than English and above all, in the context of the heteroglossal nature of language, the study of the language of literary texts assumes a very interesting role. It becomes a cultural construct which offers a double cultural perspective to students, an English-native language perspective and an English-English perspective. In this respect, the teaching goal is clear: the greater the diversity of literary texts offered in class, the wider this perspective.

Keywords: *language, literature, literary text, cultural construct*

❖ **Ecaterina PĂTRAȘCU**

"Spiru Haret" University of Bucharest, Faculty of Foreign Languages and Literatures

History and Prejudice in John Updike's Terrorist

John Updike's novel, *Terrorist*, is the story of a young American Islam believer, Ahmad Ashmawy Mulloy, son of a woman of Irish-American heritage (Mulloy) and an Egyptian father (Ashmawy) who abandoned the family when Ahmad was three. Setting the background in the 9/11 context, we expect Updike to „answer” the questions related to the dramatic event, or at least to offer a reliable portrayal of the times. What we get as readers is a completely prejudiced approach to the historical events and to the profile of the „evil-doer”. Historiographic metafiction after 9/11 continues the American novel tradition before the crucial event, the writer's focus falling more on metafiction than on history.

Keywords: *9/11 fiction, historiography, metafiction, Muslim*

❖ **Mihaela PRIOTEASA**

University of Craiova

Cosmological Theory-Eureka

This paper purposes to extend upon the “truths” Poe proposes in his last creation, which he considers his Magnum Opus, and present not only the amazing “prophecies” he made about the birth, death, and resurrection of the universe but also show how his “prophecies” came true. Although in this work Poe discusses logic, philosophy and scientific theory, the omnipresent obsession about death, more precisely about the life after death that can be traced throughout his entire literary work is the fundamental theme of the poem: solving the riddle of death. This relatively new discovery about Poe’s ability to predict and explain events and principles in an age when these kind of innovative ideas were regarded as erratic or insane places the mystery fiction author in a new light. It can only be said that Edgar Allan Poe, a genius of his epoch and a scientific revolutionary, was born ahead of his time.

Keywords: *prose poem, cosmology, scientific revolutionary, origin of the universe, unitary theory*

❖ **Mihaela Sorina ROIBU**

University of Craiova

The Double in the Limelight

The present article aims at defining and analysing the concept of *double* and *Doppelgänger* in a variety of literary instances belonging to the world heritage. Particular attention is paid to the uncanny, painted face on the canvas in *The Picture of Dorian Gray*, which is supernaturally transformed into a secret consciousness and a magical mirror revealing a corrupt soul. Symbols such as shadows, twins, echoes and mirrors are discussed at large and connections to the theme proper established. For coherence and in order to strengthen and prove the importance of the double, further examples and nuances are provided. The psychological aspect and the sexual one, implying gender criticism are also of great prominence.

Keywords: *mirror, self, Doppelgänger, split personality*

Aloisia ȘOROP

University of Craiova, Faculty of Letters, Department of Anglo-American Studies

The Picturesque between the Sublime and the Beautiful. The Birth of Romantic Sensibility

When the Grand (European) Tour was no longer affordable to young British aristocrats because of the Napoleonic wars, the English turned their attention to the landscape their own island offered to them. A new term, *the picturesque*, entered the field of eighteenth century aestheticism and emerged as a category in-between *the sublime* and *the beautiful*, that had been previously described by Edmund Burke in his seminal *Philosophical Enquiry into the Origin of Our Ideas of the Sublime and the Beautiful*. The paper analyzes the way *the picturesque* was expressed in poetry, in painting and in travel writing and turned into a major cultural ideal with lasting implications in the development of Romanticism.

Keywords: *the picturesque, aestheticism, the sublime, landscape*

❖ **Emilia TOMESCU**

„Lucian Blaga” University of Sibiu, Faculty of Political Sciences, International Relations, and European Studies

Dan Puric – the Therapeutic Lesson

Dan Puric has an extremely complex discourse – addressing to all the levels of our being: spiritual, rational, physical, and emotional. His “socratic” method aims at waking up our conscience as

individuals as well as citizens. Through his art, his books, his interviews and his conferences, he shows all those who want to become “normal” again – the path toward a new way of perceiving reality. The result of meeting him has a cathartic effect, is therapeutic but only for those who speak the same language.

Keywords: *therapeutic, conscience, normal, cathartic, citizen*

❖ **Otilia-Doroteea BORCIA**

Università Cristiana "Dimitrie Cantemir", Bucarest, Facoltà di Lingue e Letterature Straniere

"L'Annunciazione" nella pittura dei maestri italiani del trecento e quattrocento

Nel lavoro viene presentato il motivo dell'Annunciazione nella pittura dei maestri italiani del Trecento e Quattrocento. Celebrata dalla tradizione cristiana il 25 marzo (nove mesi prima del Natale), l'Annunciazione corrisponde agli anniversari della morte d'Adamo. Mistero centrale del culto cristiano, è il momento nel quale la divinità viene incarnata nell'uomo: l'arcangelo Gabrielle annuncia a Maria - conformemente all'evangelista Luca - che essa porterà nel suo grembo il Figlio di Dio, e questo restando vergine. Ma grazie alla sua purezza, lei laverà anche il peccato originale d'Adamo e d'Eva. Prediletto nell'arte cristiana, occidentale e bizantina partire dal IV sec., questo tema è stato molto trattato nell'iconografia del Medio Evo, nell'Oriente e nell'Occidente, durante il Quattrocento e nei secoli seguenti. Nell'arte cristiana ci sono due tradizioni pitturali: nella prima, che è la più antica, illustrata dal Cristianesimo orientale, Maria viene rappresentata filando la lana, mentre nella seconda, occidentale, ella tiene di solito in mano un libro aperto, quello che dimostra la sua istruzione e come tale le sue conoscenze dalla Santa Scrittura (come nelle *Annunciazioni* di Simone Martini, Filippo Lippi, Fra Angelico, Leonardo da Vinci, Botticelli, ed altri). Nella pittura, Adamo ed Eva cacciati via dal paradiso sono spesso volte raffigurati (in piano posteriore, come nella pittura di Fra Angelico), per ricordare l'origine della colpa del primo uomo.

Parole chiave: *volontà divina, chiostro, stanza, devota contemplazione, oggetto di meditazione, tela, pala*

❖ **Nicoleta CĂLINA**

Università di Craiova, Facoltà di Lettere, Cattedra di Lingue moderne

Sulle traduzioni di Alfred Alessandrescu dall'italiano in romeno dei libretti di opera

Alfred Alessandrescu è stato un compositore, direttore d'orchestra, pianista e critico musicale romeno. (n. 2 agosto 1893- d. 18 febbraio 1959). Ha studiato con D.G. Kiriac (teoria, solfeggio, armonia) e dal 1905, quando a Bucarest si fonda la prima classe di composizione, con Alfonso Castaldi, un compositore, direttore e professore di musica di origine italiana, stabilito in Romania all'età di 20 anni. Ha debuttato come direttore d'orchestra presso l'Orchestra Filarmonica di Bucarest (20 dicembre 1915) ed ha lavorato come Direttore d'orchestra (1926-1940) e Vice-Presidente (1926-1937) della Filarmonica, pianista di musica da camera (1919-1945), direttore d'orchestra al Teatro di Opera di Romania a Bucarest (1921-1959), professore di teoria e solfeggio (1932 -1934) e di armonia-contrappunto (1938-1939) presso il Conservatorio di Bucarest, direttore musicale della Radio Romania (1933-1938, 1945-1947), direttore artistico e direttore permanente dell'Orchestra Sinfonica Radio di Bucarest (1933-1959). E' stato corrispondente musicale delle riviste *Musica* e *Comoedia* a Parigi, *Il pianoforte* a Torino, *Musical Courier* di New York e *The Chesterian* a Londra. Negli anni '60-'80, quando la propaganda comunista comincia a sfiorare anche il mondo culturale, si deve cantare in romeno anche all'opera. E' il momento quando si tradurranno i libretti delle opere più famose e più rappresentate sui palcoscenici romeni: tra altri titoli, *Traviata* e *Aida*, di Giuseppe Verdi e *Madame Butterfly* di Giacomo Puccini, tradotte dall'italiano in romeno dal grande maestro Alfred Alessandrescu. La relazione si concentrerà sulle caratteristiche di queste traduzioni dei libretti e sui collegamenti del traduttore con il mondo culturale italiano.

Parole chiave: *traduzione, libretti d'opera, linguaggio musicale*

❖ **Geo CONSTANTINESCU**

Universidad de Craiova, Facultad de Letras, Cátedra de Lenguas modernas

Valencias del modernismo español

El trabajo *Valencias del modernismo español* presenta los momentos de la evolución de la corriente literaria en la poesía española desde la Restauración (el último cuarto del siglo XIX) hasta el estallido de la Guerra Civil (1936). Se trata, al inicio, de recordar algunas influencias directas del decadentismo y del simbolismo francés en la obra de Manuel Serna, Ricardo Gil, etc. y, después, de perseguir las dimensiones de los influjos del modernismo hispanoamericano, representado por las actividades del poeta nicaragüense Rubén Darío, en la Península. Se tiene en cuenta más adelante su evolución en el marco de las vanguardias españolas, cultivadas por los poetas de la Generación del 27, corrientes conocidas con los nombres de: ultraísmo y creacionismo. Así, la originalidad de la poesía española en este período consta en la toma y la asimilación original de los motivos de la poesía tradicional, realizando un complejo de creaciones de gran valor, en el contexto de la poesía europea y universal.

Palabras-clave: *modernismo, creacionismo, ultraísmo, vanguardias, tradicionalismo, metaforización*

❖ **Oana-Adriana DUȚĂ**

Universidad de Craiova, Facultad de Letras, Cátedra de Lenguas modernas

El uso de las canciones en la enseñanza de la traducción

En la enseñanza, las canciones se utilizan tradicionalmente en las edades bajas (en la escuela de párvulos o en la escuela primaria) para aprender palabras o construcciones sencillas. Es por esto que muchas veces suelen ser consideradas un corpus trivial, indigno de mucha atención académica. Sin embargo, las canciones pueden ser un recurso muy eficaz para la enseñanza secundaria o hasta universitaria si son utilizadas adecuadamente. En las clases de traducción, las canciones implican tantas dificultades como cualquier otro texto y representan un corpus extremadamente valioso, combinando el desarrollo de las aptitudes intelectuales de los estudiantes y la motivación afectiva de éstos. Aunque, a primera vista, la traducción de canciones parece una tarea sencilla, esta actividad puede levantar problemas gramaticales, de adaptación (mantener el registro, canciones altamente coloquiales, jerga, regionalismos, errores intencionados), equivalencia o prosodia, entre otras.

Palabras-clave: *traducción, corpus, canciones, enseñanza*

❖ **Andreea ILIESCU**

Universidad de Craiova, Departamento de Lenguas Extranjeras Aplicadas

El personaje literario, un mero simulacro o una individualidad trascendental en la narrativa fantástica de Jorge Luis Borges y la de Mircea Eliade

La literatura fantástica necesita una lectura minuciosa para conseguir descifrar los sentidos del texto. En el caso de Borges, la obra narrativa representa una síntesis literaria de sus convicciones filosóficas, de unas creencias cristalizadas en el conjunto impresionante de sus cuentos. El escritor parece divertirse a costa de sus personajes, meras herramientas empleadas con el fin de exponer una idea y, de ninguna manera, de articular un carácter. La intriga agota el espacio del cuento, mientras que la dimensión humana es abandonada a favor de un prodigioso experimento mental. Lo fantástico de Mircea Eliade, por otra parte, se halla disfrazado dentro de la existencia diaria de sus personajes, que nos revelan nuevos caminos de acceso al Conocimiento, llamándonos la atención acerca de las certezas engañosas de una percepción limitada de la realidad. El escritor rumano proyecta unas conciencias febriles, sometidas a una traslación del plano real hacia el plano imaginario.

Palabras-clave: *el absoluto, transgresión existencial, personajes esquematizados, planteamiento cognitivo*

❖ **Ramona LAZEA**

Università di Craiova, Facoltà di Lettere, Cattedra di Lingue moderne

Studio semantico sui derivati con prefisso dal verbo porre

L'italiano forma con l'aiuto dei prefissi, partendo dal verbo *porre*, molti verbi derivati, fra i quali: *apporre, comporre, deporre, contrapporre, esporre, frapporre, imporre, riporre, sottoporre, sovrapporre, supporre* ecc. Nella mia relazione mi sono proposta di fare un'analisi semantica del comportamento dei rispettivi verbi italiani e dei loro corrispondenti romeni. La mia analisi sarà sostenuta da esempi chiarificanti per ogni caso.

Parole chiave: *prefisso, verbo, derivato*

❖ **Elena PÎRVU**

Università di Craiova, Facoltà di Lettere, Cattedra di Lingue moderne

Il gerundio passato italiano e i suoi corrispondenti romeni

A differenza del gerundio italiano, che ha due tempi, il presente e il passato, il gerundio romeno ha oggi un solo tempo: il presente. Riferendosi a questo aspetto, in *Gramatica pentru toți* (3a edizione, 2001: 214) Mioara Avram afferma: "le forme di gerundio perfetto (del tipo *essendo stato*) sono liberesche e non ammesse dalle norme della lingua letteraria attuale; quando viene usata, la forma (unica) di gerundio dalla lingua letteraria diventa gerundio presente." Il gerundio passato italiano, peraltro oggi limitato allo stile alto, letterario o burocratico, esprime solo delle azioni anteriori a quella indicata nella reggente e si usa quasi esclusivamente come predicato nelle cosiddette subordinate al gerundio. Per questo, il nostro contributo desidera presentare e discutere l'uso del gerundio passato italiano nelle subordinate al gerundio e le modalità in cui si traducono le rispettive proposizioni subordinate italiane in romeno.

Parole chiave: *gerundio passato, subordinate al gerundio, italiano, romeno*

❖ **Frosina QYRDETI**

Università "Ismail Qemali" di Valona, Albania

Educazione linguistica degli studenti stranieri. Lo sviluppo delle abilità orali con i media

In questo lavoro ci si propone di sottolineare l'importanza che la multimedialità può fornire a docenti e studenti stranieri nel processo dell'educazione linguistica. Quali aspetti dell'oralità della lingua italiana si possono sfruttare nello sviluppo delle abilità ricettive e produttive di uno studente della classe di italiano? Le varietà dell'italiano parlato, ovvero l'italiano dei media come tv, radio e web sono oggi molto presenti in Albania. Gli studenti albanesi della classe di italiano sono in contatto con una realtà linguistica viva e reale. La semplice constatazione che per apprendere una lingua autentica è necessario conoscere lo stile di vita e lo standard comune dei parlanti di quella lingua dà la possibilità al docente di lingua di realizzare unità didattiche utilizzando fonti varie da trasmissioni tv e radiofoniche, fiction, pubblicità, web ecc migliorando così il percorso dell'acquisizione della lingua.

Parole chiave: *educazione linguistica, multimedialità, abilità ricettive e produttive, italiano parlato*

❖ **Cristina TRINCHERO**

Università degli Studi di Torino, Dipartimento di Scienze del Linguaggio e Letterature Moderne e Comparate

Una voce fuori dal coro nell'“Europe française”: Pierre-Louis Ginguené (1748-1816) e la difesa e illustrazione della lingua italiana

Giornalista, docente all'Athénée e autore della prima storia della letteratura italiana pubblicata in Francia, Pierre-Louis Ginguené lasciò importanti pagine di storiografia e di critica letteraria e musicale riguardanti l'Italia. In un'Europa dove il francese dominava quale idioma della cultura e della diplomazia, fu appassionato studioso e anche difensore dell'italiano in anni in cui nella penisola si infiammavano le discussioni dei letterati attorno all'“infranciosimento” conseguente alle conquiste napoleoniche. Per le sue riflessioni sulle lingue e sul loro apprendimento, che rivelano intuizioni assai moderne, per la sua ‘riscoperta’ della lingua italiana e anche dei dialetti regionali, per la insistenza sull'idea della lingua quale altissima espressione dell'identità di una nazione, Ginguené fu particolarmente apprezzato negli ambienti intellettuali di un'Italia che si apprestava a preparare il lungo cammino che avrebbe condotto all'unificazione del paese.

Parole chiave: *lingua, cultura, identità nazionale*

❖ **Laurențiu BĂLĂ**

Université de Craiova, Département de Langues Étrangères Appliquées

Mais où sont les jurons d'antan ? Brassens, le nostalgique

À partir du texte de la chanson *La ronde des jurons*, que Brassens enregistre en 1958, notre intervention va essayer de déchiffrer « les joyeux jurons » qui y... défilent « comme des grains de chapelet », selon l'expression du même Brassens. En même temps, nous allons nous attarder sur d'autres traits de la création poétique brassénienne, qui l'ont fait se caractériser lui-même de « foutrement moyenâgeux ». À part son penchant pour le monde villonnesque, il s'agit aussi d'autres références qui font de Georges Brassens un nostalgique « d'un art du dire plus encore que d'un art de vivre » (Agnès Tytgat), références dont nous allons dresser un inventaire non exhaustif, puisé à quelques textes brasséniens incontournables : *La mauvaise réputation*, *Le gorille*, *Le moyenâgeux*, *Brave Margot*, *Le pornographe*, *Hécatombe*, etc. En guise de conclusion, ce serait une antithèse entre le langage cru, sain et plastique de Brassens, et celui d'aujourd'hui, aseptisé, propre et « politically correct », dont le résultat en est une nouvelle « langue de bois » !

Mots-clés : *Georges Brassens, juron(s), langue verte (langage cru) vs. « politically correct »*

❖ **Ileana Mihaela CHIRIȚESCU**

Université de Craiova, Département de Langues Étrangères Appliquées

Émile Verhaeren – Le poète de l'angoisse et du désespoir absolu

Verhaeren est né à Saint-Amand (*Sint-Amands* en néerlandais), au bord de l'Escaut, dans une famille aisée où on parlait le français, tandis qu'au village et à l'école régnait le flamand. Il fréquenta d'abord l'internat francophone Sainte-Barbe, tenu par des jésuites à Gand, puis il étudia le droit dans la vieille université de Louvain. C'est là qu'il rencontra le cercle des écrivains qui animaient *La Jeune Belgique* et il publia en 1879 les premiers articles de son cru dans des revues d'étudiants. Chaque semaine, l'écrivain socialiste Edmond Picard tenait à Bruxelles un salon où le jeune Verhaeren put rencontrer des écrivains et des artistes d'avant-garde. C'est alors qu'il décida de renoncer à une carrière juridique et de devenir écrivain. Il publiait des poèmes et des articles critiques dans les revues belges et étrangères, entre autres *L'Art moderne* et *La Jeune Belgique*. Comme critique d'art, il soutint de jeunes artistes tels que James Ensor. En 1883, il publia son premier recueil de poèmes réalistes-naturalistes, *Les Flamandes*, consacré à son pays natal. Accueilli avec enthousiasme par l'avant-garde, l'ouvrage fit scandale au pays natal. Ses parents essayèrent même avec l'aide du curé du village d'acheter la totalité du tirage et de le détruire. Le scandale avait été un but inavoué du poète, afin de devenir connu plus rapidement. Il n'en continua pas moins par la suite à publier d'autres livres de poésies. Des poèmes symbolistes au ton lugubre caractérisent ces recueils, *Les Moines*, *Les Soirs*, *Les Débâcles* et *Les Flambeaux noirs*.

Mots-clés : *symbolisme belge, poèmes hallucinés, mal décadent, désespoir absolu*

❖ **Ioana-Rucsandra DASCĂLU**

Université de Craiova, Faculté des Lettres, Département de Linguistique générale et langues classiques

Altérité et mélancolie dans le roman Bruges-la-Morte de Georges Rodenbach

Dans cette communication j'ai l'intention d'achever une étude interdisciplinaire sur un roman de la littérature belge, *Bruges-la-Morte*, écrit par Georges Rodenbach, en mettant en évidence sa spécificité passionnelle (surtout dans la pathologie de la mélancolie dont le personnage principal – Hugues – est frappé après la mort de sa femme par sa retraite dans ce milieu aquatique), de même que les échanges qui ont lieu entre l'âme humaine et le milieu citadin belge, qui signifient théoriquement cultiver l'altérité et transformer l'inconnu en connu. Le passage de l'autre à autrui (Baudrillard / Guillaume)

attirera l'apparition du double par la rencontre d'une femme identique à son ancienne épouse – Jane Scott –, aussi par la décision de s'établir à Bruges. Le romancier choisira la ville comme personnage, la décrivant avec les meilleurs moyens artistiques. Les photos prises à Bruges en 2005 présentent l'espace de nos jours, ville européenne appréciée, désignée capitale de la culture en 2002.

Mots-clés : *altérité et mélancolie, thème du double, la ville de Bruges*

❖ **Diana-Domnica DĂNIȘOR**

Université de Craiova, Département de Langues Étrangères Appliquées

La traduction juridique: approche de traductologue, de linguiste et de juriste

Depuis 2008, j'ai fait la traduction de trois livres de droit civil, respectivement: Nicolae Titulescu, 'Eseu despre o teorie generală a drepturilor eventuale' (*Essai sur une théorie générale des droits éventuels*), Ed. C.H. Beck, București, 2008 ; Philippe Malaurie, Laurent Aynès, Pierre-Yves Gautier, 'Contractele speciale' (*Les contrats spéciaux*), Ed. Wolters Kluwer Romania, București, 2009 ; Philippe Malaurie, Laurent Aynès, Philippe Stoffel-Munck, 'Obligațiile' (*Les obligations*), Ed. Wolters Kluwer Romania, București, 2010. À cette occasion je me suis confrontée avec plusieurs difficultés pour trouver l'équivalence de sens entre le texte original et sa traduction en roumain. La traduction juridique est un domaine très important dans la société roumaine actuelle. Le manque de dictionnaires bilingues de spécialité fait du traducteur juridique un facteur important pour l'implémentation de nouvelles théories en droit. Jusqu'en 1945, il existait en Roumanie une vive préoccupation pour la traduction des livres de spécialité du français. Depuis, l'intérêt a diminué et jusqu'en 2008, il n'a pas existé une politique visant les traductions en droit civil. Mais l'orientation a changé. L'importance de la traduction en droit civil est marquée par le fait que le Code civil roumain est d'inspiration française et, en conséquence, les analyses, les débats et les règlements sur l'application du Code civil sont applicables aussi en droit roumain. Le Code civil roumain a connu beaucoup de modifications, basées sur l'argumentation de la théorie et la pratique juridique française. C'est pourquoi, la communication du support théorique est très utile, la traduction aidant au développement de la théorie juridique roumaine et donnant ainsi accès à l'information juridique aux praticiens. Lorsque la traduction est juridique, le traducteur va être confronté à des concepts propres à une culture juridique et à son langage propre. Voilà pourquoi pour la traduction juridique le traducteur doit avoir une triple spécialisation : de traductologue, de linguiste et de juriste. Sans cela, le texte traduit ne pourra s'identifier avec le texte original et donnera lieu à des confusions terminologiques et de sens.

Mots-clés : *traductologue, droits éventuels, contrats spéciaux, obligations, équivalence de sens*

❖ **Camelia MANOLESCU**

Université de Craiova, Faculté des Lettres, Département de Langue et Littérature françaises

C'était Tunis 1920 (récit de vie) – le récit de la jeunesse de Maherzia Amira-Bournaz

Maherzia Amira-Bournaz, figure emblématique de la Tunisie du XXe siècle (1912-2002), est l'écrivain qui trace, dans son premier livre, *C'était Tunis 1920*, à l'aide d'un style simple et direct, le portrait d'une famille tunisoise musulmane. Le roman place l'action dans un milieu familial, « construit et détaillé » comme une lettre adressée à des petits-enfants pour qu'ils n'ignorent plus « leur propre passé », selon les mots de Frédéric Mitterrand dans la *Préface* du roman. Notre étude se propose de présenter un document authentique de vie de la Tunisie des années 20 : manière de vie, habitudes, mentalités (mariage, école) et l'anticonformisme d'une famille arabe vis-à-vis de l'éducation de ses filles. D'ailleurs les événements sont empreints d'exactitude, de fantaisie et de magie. C'est un véritable hommage adressé à la mère, une visionnaire de ce début de siècle et de ses mentalités.

Mots-clés : *récit autobiographique, document authentique, mœurs, mentalités*

❖ **Iuliana PAȘTIN**

Université Chrétienne « Dimitrie Cantemir », Bucarest, Faculté des Langues et Littératures Étrangères

La solitude de l'homme moderne dans l'œuvre de J.M.G. Le Clézio

Solitude ou *isolement*, bien qu'étant de sens différents, sont employés le plus souvent avec une connotation négative que nous nous sommes proposé d'expliquer dans cet article. Un certain usage s'est établi de réserver le terme « *isolement* » plutôt à la solitude matérielle, ainsi que la conscience douloureuse de l'absence d'autrui. Le terme de « *solitude* », quant à lui, désigne la situation métaphysique et le vécu positif de cet état de chose. Dans un monde où les distances se sont diminuées et où existent des moyens de communication puissants il existe un sentiment de solitude très fort et assez généralisé, ce qui amène le philosophe à se poser des questions sur la nature de la société actuelle et sur l'homme qui est caractéristique de cette société. L'homme occidental moderne fait l'expérience de son moi solitaire, subit la séparation, l'isolement et n'est pas capable d'assumer une communication extérieure. La solitude se révèle en ce sens un thème actuel de la philosophie sociale et politique.

Mots-clés : *solitude, isolement, philosophie, société, monde, communication*

❖ **Ramona ȘENDRESCU**

Université de Craiova, Département de Langues Étrangères Appliquées

Le Curriculum vitae en français - étude de cas à la Faculté d'Education Physique et de Sport, la Section Kinésithérapie, Université de Craiova

De plus en plus d'étudiants de la Faculté d'Education Physique et de Sport, Université de Craiova choisissent un pays francophone (en particulier la France et la Belgique), soit pour y étudier, soit pour y travailler spécialement pendant les vacances. Dans notre article, nous présenterons une étude de cas appliqué à un groupe des étudiants de cette faculté, de la deuxième année, la section Kinésithérapie. Nous avons voulu savoir: dans quelle mesure ils ont un CV rédigé en français, et de façon plus générale, quels savoirs ils trouvent importants pour bien réussir la rédaction du CV, quelle place occupe le modèle CV *Europass* dans le choix des modèles proposés et comment ils perçoivent ce modèle. L'objectif de cette enquête est d'ordre didactique: en fonction des opinions que les étudiants ont exprimées pendant le cours de français nous tenons d'augmenter leurs chances de réussite sur le marché de travail européen.

Mots-clés : *curriculum vitae, CV Standard, CV chronologique, CV Europass, marché de travail*

❖ **Lelia TROCAN**

Université de Craiova, Faculté des Lettres, Département de Langue et Littérature françaises

Écriture et authenticité

George Sand trouve dans l'écriture le moyen d'inscrire dans la réalité une trace qui ne soit pas une limite, en superposant la multiplicité de ses *moi possibles* à l'image aliénée de son *moi réel*. À cette conquête de soi par le langage, les lettres concourent avec leurs ressources propres.

Mots-clés : *écriture, graphisme, changement, libération, authenticité*

❖ **Alina ȚENESCU**

Université de Craiova

Les grands espaces de circulation en tant qu'hétérotopies chez Frédéric Beigbeder

Dans cet article, nous nous proposons de démontrer que, chez Frédéric Beigbeder, les grands espaces de circulation en tant que non-lieux sont connus et reconnus, par leurs usagers, comme fréquentés, et

très rarement comme espaces déserts. La gare et l'aéroport ne sont pas seulement des espaces de sociabilité urbaine et d'empathie, mais ils constituent aussi des non-lieux ou hétérotopies dans l'imaginaire du drogué dans *Nouvelles sous ecstasy*. La vision mentale et rétrospective de la photographie sépia de la gare Montparnasse se textualise, c'est-à-dire se transmute en verbal narratif et descriptif complexe dans le roman *Windows on the World*. Nous voulons enfin montrer que l'aérogare peut être perçue comme métaphore du passage hors lieu, lorsqu'elle devient – dans *Windows on the World* – une sorte de contre-emplacement, une hétérotopie dans laquelle les emplacements réels de la tragédie de 11 septembre 2001 à New York sont à la fois représentés, contestés et inversés, transformés en des sortes de lieux qui sont hors de tous les lieux, bien que pourtant ils soient effectivement localisables dans la cartographie mentale du personnage qui assiste et se transforme dans le chroniqueur des derniers moments avant la catastrophe.

Mots-clés : *non-lieux, hétérotopies, gare, aéroport, littérature médiatique*
